

Официален вестник

на Европейския съюз

C 246

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
22 юли 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 246/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

Общ съд

2019/C 246/02 Критерии за разпределяне на делата между съставите. 2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 246/03 Дело C-723/18: Преюдициално запитване от Judecătoria Orăştie (Румъния), постъпило на 20 ноември 2018 г. — EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR) 3

2019/C 246/04 Дело C-180/19: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 26 февруари 2019 г. — Flightright GmbH/Eurowings GmbH 3

2019/C 246/05 Дело C-224/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Испания), постъпило на 14 март 2019 г. — CY/CaixaBank S.A. 4

BG

Част от информацията в това издание не може да бъде разкривана поради причини, свързани със защитата на личните данни и/или поверителността и затова публикуваме нова автентична версия.

2019/C 246/06	Дело C-247/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 21 март 2019 г. — HC и ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.....	6
2019/C 246/07	Дело C-259/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 27 март 2019 г. — LG и PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.....	7
2019/C 246/08	Дело C-287/19: Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshofs (Австрия), постъпило на 5 април 2019 г. — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation.	8
2019/C 246/09	Дело C-291/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 9 април 2019 г. — SO/TP и др.	9
2019/C 246/10	Дело C-320/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 19 април 2019 г. — Ingredion Germany GmbH/Федерална република Германия	10
2019/C 246/11	Дело C-363/19: Преюдициално запитване от Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Швеция), постъпило на 7 май 2019 г. — Konsumentombudsmannen/Mezina AB.	11
2019/C 246/12	Дело C-379/19: Преюдициално запитване от Tribunalul Bihor (Румъния), постъпило на 14 май 2019 г. — Наказателно производство срещу IG, JH, KI, LJ.	12
2019/C 246/13	Дело C-389/19 P: Жалба, подадена на 20 май 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 март 2019 г. по дело T-837/16, Кралство Швеция/Европейска комисия	13
2019/C 246/14	Дело C-394/19: Преюдициално запитване от Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 21 май 2019 г. — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS).	14
2019/C 246/15	Дело C-395/19: Преюдициално запитване от Tribunal d'instance de Nice (Франция), постъпило на 22 май 2019 г. — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd.	14
2019/C 246/16	Дело C-413/19: Жалба, подадена на 24 май 2019 г. — Европейска комисия/Република Словения	16

Общ съд

2019/C 246/17	Дело T-222/17: Решение на Общия съд от 23 май 2019 г. — Recylex и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар за рециклиране на оловно-киселинни автомобилни акумулатори — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Съгласуване на покупните цени — Глоби — Точка 26 от Известие относно сътрудничеството от 2006 г. — Точка 37 от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите — Правомощие за пълен съдебен контрол)	17
2019/C 246/18	Дело T-370/17: Решение на Общия съд от 23 май 2019 г. — KPN/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Нидерландски пазар на телевизионни и телекомуникационни услуги — Напълно оперативно съвместно предприятие — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар и Споразумението за ЕИП — Ангажименти — Съответен пазар — Вертикални последици — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране)	18
2019/C 246/19	Дело T-269/15: Определение на Общия съд от 15 май 2019 г. — Novartis Europharm/Комисия (Лекарствени продукти за хуманна употреба — Разрешение за пускане на пазара на лекарствения продукт „Vantobratobramuscine“ — Оттегляне на обжалвания акт — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	19

2019/C 246/20	Дело T-764/15: Определение на Общия съд от 17 май 2019 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Германия в полза на летище Франкфурт Хан — Решение, с което помощите се обявяват за частично съвместими с вътрешния пазар — Решение, с което се констатира липсата на държавна помощ — Непряка помощ — Липса на лично засягане — Недопустимост)	20
2019/C 246/21	Дело T-161/16: Определение на Общия съд от 22 май 2019 г. — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „CMS Italy“ — По-ранни международни фигуративни марки, изобразяващи скачаща на ляво котка — Относителни основания за отказ — Репутация на по-ранните марки — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Доказване на репутацията — Предходни решения на EUIPO, в които се установява репутацията на по-ранните марки — Вземане предвид на тези решения — Задължение за мотивиране — Принцип на добра администрация)	21
2019/C 246/22	Дело T-262/17: Определение на Общия съд от 15 май 2019 г. — Metrans/Комисия и INEA (Жалба за отмяна — Решение на Комисията за отпускане на финансиране на предложенията за транспортни проекти по Механизма за свързване на Европа (MCE) „Мултимодален контейнерен терминал Paskov, фаза III“ и „Интермодален терминал Mělník, фази 2 и 3“ — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	22
2019/C 246/23	Дело T-230/18: Определение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — Czarnecki/Парламент (Институционално право — Член на Европейския парламент — Изказване срещу друг член на Парламента — Предсрочно прекратяване на мандата и функциите на заместник-председател на Парламента — Право на защита — Злоупотреба с власт — Равно третиране)	22
2019/C 246/24	Дело T-609/18: Определение на Общия съд от 23 май 2019 г. — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Заявка за словна марка на Европейския съюз „d:ternity“ — По-ранна словна марка „iTernity“ — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност преди подаването на жалбата — Отпадане на действието на обжалваното решение — Липса на правен интерес — Отчасти недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	23
2019/C 246/25	Дело T-685/18: Определение на Общия съд от 20 май 2019 г. — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	24
2019/C 246/26	Дело T-715/18: Определение на Общия съд от 20 май 2019 г. — Phrenos и др./Комисия (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Планиране, подготовка, популяризиране и осъществяване на мероприятиято „Европейски дни на развитието“ — Отхвърляне на офертата на един оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Отмяна на процедурата за възлагане на обществени поръчки — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	25
2019/C 246/27	Дело T-719/18: Определение на Общия съд от 7 юни 2019 г. — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Telemarkfest“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	25
2019/C 246/28	Дело T-254/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 8 май 2019 г. — AlpaSuri/Комисия (Обезпечително производство — Внос на Алпака — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	26
2019/C 246/29	Дело T-256/19: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Assi/Съвет	27
2019/C 246/30	Дело T-289/19: Жалба, подадена на 1 май 2019 г. — Arbutov/Съвет	28
2019/C 246/31	Дело T-291/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Pšonka/Съвет	29

2019/C 246/32	Дело T-292/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Pšonka/Съвет	30
2019/C 246/33	Дело T-301/19: Жалба, подадена на 14 май 2019 г. — PNB Banka и др./ЕЦБ	31
2019/C 246/34	Дело T-309/19: Жалба, подадена на 20 май 2019 г. — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	Дело T-310/19: Жалба, подадена на 20 май 2019 г. — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (SADIA)	33
2019/C 246/36	Дело T-313/19: Жалба, подадена на 22 май 2019 г. — Taghani/Комисия	34
2019/C 246/37	Дело T-315/19: Жалба, подадена на 22 май 2019 г. — BT/Комисия	35
2019/C 246/38	Дело T-318/19: Жалба, подадена на 23 май 2019 г. — Thunus и др./ЕИБ	36
2019/C 246/39	Дело T-320/19: Жалба, подадена на 27 май 2019 г. — BV/Комисия	37
2019/C 246/40	Дело T-322/19: Жалба, подадена на 27 май 2019 г. — El-Qaddafi/Съвет	38
2019/C 246/41	Дело T-325/19: Жалба, подадена на 28 май 2019 г. — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)....	39
2019/C 246/42	Дело T-328/19: Жалба, подадена на 29 май 2019 г. — „Scorify“/EUIPO — Scor (SCORIFY)	40
2019/C 246/43	Дело T-329/19: Жалба, подадена на 31 май 2019 г. — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	Дело T-331/19: Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Pierre Balmain/EUIPO (Изображение на лъвска глава, обкръжена с пръстени, образуващи верига)	42
2019/C 246/45	Дело T-332/19: Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Pierre Balmain/EUIPO (Изображение на глава на лъв, обградена с пръстени, образуващи верига)	43
2019/C 246/46	Дело T-333/19: Жалба, подадена на 30 май 2019 г. — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES).....	44
2019/C 246/47	Дело T-335/19: Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Cantieri del Mediterraneo/Комисия	45
2019/C 246/48	Дело T-343/19: Жалба, подадена на 7 юни 2019 г. — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE).....	48
2019/C 246/49	Дело T-420/18: Определение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — JPMorgan Chase и др./Комисия	49
2019/C 246/50	Дело T-426/18: Определение на Общия съд от 22 май 2019 г. — Bizbike и Hartmobile/Комисия	49

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2019/C 246/01)

Последна публикация

ОВ С 238, 15.7.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 230, 8.7.2019 г.

ОВ С 220, 1.7.2019 г.

ОВ С 213, 24.6.2019 г.

ОВ С 206, 17.6.2019 г.

ОВ С 187, 3.6.2019 г.

ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Критерии за разпределяне на делата между съставите

(2019/C 246/02)

На пленума си от 3 юли 2019 г. Общият съд определи, в съответствие с член 25 от Процедурния правилник, критериите за разпределяне на делата между съставите.

Критериите са следните:

1. В най-кратък срок след подаването на исковата молба или жалбата и без да се засяга възможността за последващо прилагане на член 28 от Процедурния правилник, делата се разпределят на съставите от трима съдии.
2. Делата в областта на публичната служба, а именно делата заведени на основание член 270 ДФЕС и евентуално на основание член 50а от Протокола относно статута на Съда на Европейския съюз, се разпределят между първи, втори, трети и четвърти състав, следвайки поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.
3. Делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в дял четвърти от Процедурния правилник, се разпределят между пети, шести, седми, осми, девети и десети състав, следвайки поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.
4. Делата извън посочените в точки 2 и 3, се разпределят между съставите, следвайки поредността на два отделни списъка за ротация, изготвени в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата:
 - за делата, отнасящи се до прилагането на правилата за конкуренция спрямо предприятията, на правилата относно предоставените от държавите помощи и на правилата относно мерките за търговска защита,
 - за всички останали дела.
5. Председателят на Общия съд може да се отклони от списъците за ротация по точки 2, 3 и 4, за да отчете наличието на връзка между делата или да осигури равномерно разпределение на работата.
6. Предвид решението на Общия съд, взето по време на пленума му от 19 юни 2019 г., относно осъществяването на дейността на Общия съд между 1 и 26 септември 2019 г. (ОВ С 238, 2019 г., стр. 2), в което се предвижда, че решението на Общия съд от 11 май 2016 г. относно критериите за разпределяне на делата между съставите (ОВ С 296, 2016 г., стр. 2) ще продължи да се прилага между 1 и 26 септември 2019 г., посочените по-горе критерии за разпределяне на делата между съставите се приемат за периода от 27 септември 2019 г. до 31 август 2022 г.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

**Преюдициално запитване от Judecătoria Orăştie (Румъния), постъпило на 20 ноември 2018 г. —
EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(Дело C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Език на производството: румънски***Запитваща юрисдикция**

Judecătoria Orăştie

Страни в главното производство*Жалбоподател:* EV*Ответник:* Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

С определение от 8 май 2019 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) обяви, че произнасянето по въпросите, поставени от Judecătoria Orăştie (Румъния) с акт от 5 ноември 2018 г., очевидно не е от компетентността му.

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 26 февруари 2019 г. —
Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Дело C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Flightright GmbH

Ответник: Eurowings GmbH

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че разстоянието, което е релевантно за размера на обезщетението, трябва да се изчисли, изхождайки от цялата отсечка на пътуването?

Трябва ли следователно (ако се приеме, че Регламентът е приложим спрямо съответната част от пътуването) понятието „полет“ да се тълкува в смисъл, че при резервации, при които пътниците достигат крайния си пункт на пристигане само с междинно кацане и евентуално прекачване в друг самолет, се има предвид единствено отсечката, при която закъснението фактически е настъпило, или в подобен случай това понятие трябва да се тълкува в смисъл, че за разстоянието е релевантна цялата отсечка на превоза — от началното място на тръгване до крайния пункт на пристигане?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ 2004, L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Испания), постъпило на 14 март 2019 г. — CY/CaixaBank S.A.

(Дело C-224/19)

(2019/C 246/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: CY

Ответник: CaixaBank S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли с оглед на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 ⁽¹⁾ обявяването на недействителността на клауза, съгласно която всички разходи за сключване, подновяване или обезсилване на договор за ипотечен кредит, се заплащат от кредитополучателя, на основание на неравноправност на тази клауза да бъде смекчено по отношение на реституционните последици от обявяването на клаузата за недействителна поради неравноправност?

- 2) Може ли с оглед на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 национална съдебна практика, съгласно която след обявяването за недействителна на клауза, съгласно която всички разходи за сключване, подновяване или обезсилване на договор за ипотечен кредит се заплащат от кредитополучателя, нотариалните разходи и разходите за външна агенция за административно обслужване се поделят поравно между кредитодателя и кредитополучателя да се счита за смекчаване по съдебен ред на недействителността на неравноправна клауза и следователно е в противоречие с принципа на необвързващо действие, съдържащ се в член 6, параграф 1 от Директива 93/13?
- 3) С оглед на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 национална съдебна практика, съгласно която след обявяването за недействителна на клауза, съгласно която всички разходи за сключване, подновяване или обезсилване на договор за ипотечен кредит се заплащат от кредитополучателя, последният е длъжен да заплати и разходите за оценка на имота и таксата за учредяване на ипотека, произтичащи от сключването на договора за кредит, нарушава ли принципа на необвързващото за потребителя действие на обявена за недействителна неравноправна клауза и допуска ли член 3, параграф 2 от Директива 93/13 възлагането на кредитополучателя на тежестта на доказване, че не му е било позволено да предостави своя оценка на имота?
- 4) Допуска ли Директива 93/13 с оглед на член 6, параграф 1 национална съдебна практика, съгласно която след обявяването за недействителна на клауза, която предвижда, че всички разходи за сключване, подновяване или обезсилване на договор за ипотечен кредит се заплащат от кредитополучателя, тази клауза може да продължава да поражда последици за кредитополучателя при подновяване или заличаване на ипотека, в смисъл че той трябва да продължава да плаща разходите, произтичащи от подновяването или заличаването на ипотека, и възлагането на тези разходи на кредитополучателя нарушава ли принципа на необвързващо за потребителя действие на обявена за недействителна неравноправна клауза?
- 5) С оглед на член 6, параграф 1 във връзка с член 7, параграф 1 от Директива 93/13 национална съдебна практика, съгласно която частично се изключват реституционните последици от обявена за недействителна поради неравноправност клауза, която предвижда, че всички разходи за сключване, подновяване или обезсилване на договор за ипотечен кредит се заплащат от кредитополучателя в противоречие ли е с възпиращия за търговеца ефект, предвиден в член 7, параграф 1 от Директива 93/13?
- 6) Допускат ли принципът на забрана за смекчаване на действието на обявени за недействителни клаузи, установен в практиката на Съда, и принципът на необвързващо действие съгласно член 6 от Директивата национална съдебна практика, която смекчава реституционните последици от обявена за недействителна клауза, съгласно която кредитополучателят заплаща всички разходи за сключване, подновяване или заличаване на ипотека, с оглед на интереса на кредитополучателя?
- 7) С оглед на член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13, национална съдебна практика, съгласно която клаузата, наречена „комисиона за обработка на преписката“, издържа автоматично на проверката за прозрачност, нарушава ли принципа на обръщане на тежестта на доказване, установен в член 3, параграф 2 от Директивата, тъй като продавачът или доставчикът не трябва да доказва, че е предоставил предварителна информация и е договорил индивидуално тази клауза?
- 8) Допускат ли член 3 от Директива 93/13 и практиката на Съда национална съдебна практика, съгласно която може да се приеме, че потребителят трябва да знае *per se*, че е обичайна практика финансовите институции да взимат комисиона за обработка на преписката и следователно кредитодателят не е длъжен да предостави каквото и да било доказателство, че клаузата е договорена индивидуално, или напротив, във всички случаи кредитодателят трябва да докаже, че клаузата е договорена индивидуално?
- 9) С оглед на членове 3 и 4 от Директива 93/13 и практиката на Съда в противоречие ли е с посочената директива национална съдебна практика, съгласно която клаузата, наречена „комисиона за обработка на преписката“, не може да бъде анализирана по отношение на нейния неравноправен характер поради прилагането на член 4, параграф 2, тъй като се отнася до определянето на основния предмет на договора, или напротив, следва да се приеме, че комисионата за обработка на преписката не е част от цената на договора, а е аксесорно възнаграждение и следователно националната юрисдикция може да осъществява контрол относно прозрачността и/или съдържанието с цел да установи нейния неравноправен характер в съответствие с националното право?
- 10) С оглед на член 4, параграф 2 от Директива 93/13, който не е транспониран с LCGC ⁽²⁾ в испанската правна система, противоречи ли на член 8 от Директива 93/13 положение, при което испанска юрисдикция се позовава и прилага член 4, параграф 2 от Директивата, когато тази разпоредба не е транспонирана в националния правов ред по волята на законодателя, който е потърсил пълна степен на защита по отношение на всички клаузи, които продавачът или доставчикът може да включи в потребителски договор, включително клаузи, които засягат основния предмет на договора, дори ако са съставени на ясен и разбираем език, ако се приеме, че клауза, наречена „комисиона за обработка на преписката“, съставлява основен предмет на договора за кредит?

- 11 С оглед на член 3, параграф 1 от Директива 93/13 клаузата, наречена „комисиона за обработка на преписката“, когато не е договорена индивидуално и не е доказано от финансовата институция, че отговаря на действително предоставени услуги и направени разходи, създава ли значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните по договора и следва ли да бъде обявена за недействителна от националната юрисдикция?
- 12 С оглед на член 6, параграф 1, във връзка с член 7, параграф 1 от Директива 93/13 възлагането на продавача или доставчика на съдебните разходи, произтичащи от производство, в което потребител предявява иск за обявяване за недействителни на неравноправни клаузи, съдържащи се в сключен с него договор, и в което недействителността се обявява на основание на неравноправността, трябва ли да произтича от принципа на необвързващо действие и от принципа на възпиращия за продавача или доставчика ефект, когато искът за обявяване на недействителност е уважен от националната юрисдикция, независимо дали е осъществено конкретното възстановяване на суми на основание на съдебното решение, като се приеме освен това, че основната претенция е за обявяване на клаузата за недействителна и че възстановяването на суми е само една акцесорна претенция, свързана с основната претенция?
- 13 С оглед на принципа на необвързващо действие и на принципа на възпиращ ефект съгласно Директива 93/13 (член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1) реституционните последици от обявена за недействителна поради неравноправност клауза, съдържаща се в договор между потребител и продавач или доставчик, може ли да бъдат ограничени във времето, като се приеме възражение за изтекла погасителна давност за предявяване на иска за възстановяване на сума, въпреки че искът за установяване на пълна недействителност поради неравноправност на клаузата не се погасява по давност съгласно националното законодателство?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; поправка в ОВ L 137, 2015 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

(²) Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación (Закон 7/1998 от 13 април 1998 г. за общите договорни условия).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 21 март 2019 г. — HC и ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Дело C-247/19)

(2019/C 246/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Жалбоподатели: HC и ID

Ответник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разходи по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от LEC ⁽²⁾, който установява принципа, че съдебните разходи се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273

⁽²⁾ Граждански процесуален закон

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 27 март 2019 г. — LG и PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Дело C-259/19)

(2019/C 246/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Ищци: LG и PK

Ответник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разходи по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива, тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshofs (Австрия), постъпило на 5 април 2019 г. — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation

(Дело C-287/19)

(2019/C 246/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: DenizBank AG

Ответник: Verein für Konsumenteninformation

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 52, точка 6, буква а) във връзка с член 54, параграф 1 от Директива 2015/2366/ЕС (¹) (Директивата за платежните услуги), съгласно който ползвателят на платежни услуги се счита за приел предложените изменения в договорните условия, освен ако ползвателят на платежни услуги е уведомил доставчика на платежни услуги, че не приема тези изменения преди предложената дата за влизането им в сила, да се тълкува в смисъл, че мълчаливо съгласие на потребителя може да се уговаря без никакво ограничение по отношение на всички възможни договорни условия?
2. а. Следва ли член 4, точка 14 от Директивата за платежните услуги да се тълкува в смисъл, че функцията NFC на персонализирана многофункционална банкова карта, с която се извършват плащания на ниска стойност от свързаната с картата банкова сметка на клиента, е платежен инструмент?
б. При утвърдителен отговор на въпрос 2а:

Следва ли член 63, параграф 1, буква б) от Директивата за платежните услуги, уреждащ дерогация за платежни инструменти с ниска стойност и електронни пари, да се тълкува в смисъл, че безконтактното плащане на ниска стойност чрез използване на функцията NFC на персонализирана многофункционална банкова карта може да се счита за анонимно използване на платежния инструмент по смисъла на дерогацията?

3. Следва ли член 63, параграф 1, буква б) от Директивата за платежните услуги да се тълкува в смисъл, че доставчикът на платежни услуги може да се позовава на тази дерогация само когато може да бъде установено, че с оглед на обективното равнище на развитие на техниката платежният инструмент не позволява да бъде блокиран или да бъде предотвратено по-нататъшното му използване?

(¹) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО, ОВ, 2015 г., L 337, стр. 35.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 9 април 2019 г. — SO/TP и др.

(Дело C-291/19)

(2019/C 246/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

Жалбоподател: SO

Ответник: TP и др.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., да се счита за акт, приет от институция на Европейския съюз по смисъла на член 267 ДФЕС, който подлежи на тълкуване от Съда?
- 2) Имат ли задължителен характер за румънската държава изискванията, съдържащи се в изготвяните в рамките на този механизъм доклади, по-специално (но не само) по отношение на необходимостта от извършване на законодателни промени, които са в съответствие със заключенията от МСП, с препоръките на Венецианската комисия и Групата държави срещу корупцията към Съвета на Европа?
- 3) Трябва ли член 2 във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че в обхвата на задължението на държавата членка да спазва принципите на правовата държава попада и необходимостта Румъния да спазва изискванията, съдържащи се в докладите, изготвени в рамките на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО (¹) на Европейската комисия от 13 декември 2006 г.?

- 4) Допуска ли принципът за независимост на съдиите, записан в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно тълкуването, което му е дадено в практиката на Съда на Европейския съюз (голям състав, решение от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117), създаването на Отдел за разследване на престъпления в правосъдието в рамките на Прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховния касационен съд), с оглед на реда и условията за назначаване/освобождаване от длъжност на прокурорите в този отдел, на реда и условията за осъществяване на неговата дейност, на начина на определяне на неговите правомощия, съотнесено към неговия брой на длъжностите в този отдел?
- 5) Допуска ли член 47 [втори параграф] от Хартата на основните права на Европейския съюз относно правото на справедлив съдебен процес чрез разглеждане на делото в разумен срок, създаването на Отдел за разследване на престъпления в правосъдието в рамките на Прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховния касационен съд), с оглед на реда и условията за осъществяване на неговата дейност и на начина на определяне на неговите правомощия, съотнесено към неговия брой на длъжностите в този отдел?
-
- (¹) Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 г. за създаване на Механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 19 април 2019 г. —
Ingredion Germany GmbH/Федерална република Германия**

(Дело C-320/19)

(2019/C 246/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ingredion Germany GmbH

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 18, параграф 1, буква в) и член 18, параграф 2, втора алинея от Решение 2011/278/ЕС (¹) на Европейската комисия във връзка с член 3, буква з) и член 10а от Директива 2003/87/ЕО (²) да се тълкуват в смисъл, че за нови участници релевантният за горивното равнище на активност коефициент на използване на капацитета е ограничен до стойност, по-малка от 100 %?

(¹) Решение на Европейската комисия от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, 2011 г., стр. 1).

(²) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

Преюдициално запитване от Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Швеция), постъпило на 7 май 2019 г. — Konsumentombudsmannen/Mezina AB

(Дело C-363/19)

(2019/C 246/11)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen

Страни в главното производство

Ищец: Konsumentombudsmannen

Ответник: Mezina AB

Преюдициални въпроси

- 1) Когато национален съд преценява дали са използвани неразрешени здравни претенции, а тези претенции съответстват на претенция, обхваната от заявление по член 13, параграф 2 от Регламент № 1924/2006 ⁽¹⁾, по което все още не е взето решение за разрешаване или неразрешаване, кои разпоредби регламентират тежестта на доказване — членове 5 и 6 във връзка с член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 или разпоредбите на националното право?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че тежестта на доказване се урежда от Регламент № 1924/2006, кой носи тази тежест — търговецът, който използва съответната здравна претенция, или органът, който иска от националния съд да забрани на търговеца да използва занапред тази претенция?
- 3) В случай като описания в първия въпрос, когато национален съд преценява дали са използвани неразрешени здравни претенции, кои разпоредби регламентират изискванията за доказване — членове 5 и 6 във връзка с член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 или разпоредбите на националното право?
- 4) Ако отговорът на третия въпрос е, че изискванията за доказване се уреждат от Регламент № 1924/2006, какви са установените изисквания за доказване?
- 5) За отговорите на предходните четири въпроса има ли значение фактът, че Регламент № 1924/2006 (включително член 3, буква а) от него) и Директива 2005/29 ⁽²⁾ могат да са едновременно приложими в производството пред националния съд?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244).

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване от Tribunalul Bihor (Румъния), постъпило на 14 май 2019 г. — Наказателно производство срещу IG, JH, KI, LJ

(Дело C-379/19)

(2019/C 246/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Bihor

Страни в главното производство

IG, JH, KI, LJ

Преюдициални въпроси

- 1) Задължителни ли са за румънската държава Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО ⁽¹⁾ на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., и изискванията, съдържащи се в изготвяните в рамките на този механизъм доклади?
- 2) Трябва ли член 2 във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че в обхвата на задължението на държавата членка да спазва принципите на правовата държава попада и необходимостта Румъния да спазва изискванията, съдържащи се в докладите, които се изготвят в рамките на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 г., включително що се отнася до въздържането на Конституционния съд — политико-съдебна институция — както да тълкува закона и определя конкретните и задължителни условия, при които същият следва да се прилага от съдебните органи — изключителна компетентност, предоставена на съдебната власт, така и да въвежда нови законодателни разпоредби — изключителна компетентност, предоставена на законодателната власт? Изисква ли правото на Съюза да се отстранят последиците от такова решение, прието от конституционен съд? В контекста на отправения въпрос, допуска ли правото на Съюза национална правна норма, уреждаща дисциплинарната отговорност на магистрата, който остави без приложение решението на Curtea Constituțională (Конституционния съд)?
- 3) Допуска ли принципът на независимост на съдиите, прогласен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както е разтълкуван от Съда на Европейския съюз (голям състав, решение от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), правомощията на съдиите да бъдат заменени с решения на Curtea Constituțională (решение № 51 от 16 февруари 2016 г., решение № 302 от 4 май 2017 г. и решение № 26 [от 16 януари 2019 г.]), което води до непредсказуемост на наказателното производство (прилагане с обратна сила) и невъзможност законът да се тълкува и да се приложи към конкретния случай? В контекста на отправения въпрос, допуска ли правото на Съюза национална правна норма, уреждаща дисциплинарната отговорност на магистрата, който остави без приложение решението на Curtea Constituțională?

⁽¹⁾ Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Жалба, подадена на 20 май 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 март 2019 г. по дело T-837/16, Кралство Швеция/Европейска комисия

(Дело C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici и G. Tolstoy)

Други страни в производството: Кралство Швеция, Кралство Дания, Република Финландия, Европейски парламент и Европейска агенция по химикали

Жалбоподателят иска от Съда

- да отмени решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 март 2019 г. по дело T-837/16, *Кралство Швеция/Европейска комисия*, да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и да осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски, или, при условията на евентуалност,
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и производството по обжалване, и
- да запази правните последици от оспорваното решение на Комисията.

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 март 2019 г. по дело T-837/16. С това решение Общият съд отменя Решение за изпълнение C(2016) 5644 окончателен на Комисията от 7 септември 2016 година за издаване на разрешение за някои видове употреба на веществата оловен сулфохромат жълт и оловен хроматмолибдатсулфат червен, и отхвърля искането на Комисията правните последици от това решение да бъдат запазени, докато тя успее да преразгледа заявлението за разрешение.

Комисията изтъква четири основания в подкрепа на жалбата си.

Първо основание: В точките от съдебното решение относно степента на доказване, която трябва да се приложи при анализа на алтернативите, и по-специално в точки 79, 81, 85, 86, 90 и 101, Общият съд допуснал явна грешка при прилагане на правото, що се отнася до приложимата степен на доказване по член 60, параграф 4.

Второ основание: В целия си анализ, и по-специално в точки 86, 90 и 96, Общият съд допуснал явна грешка при прилагане на правото, тъй като напълно пренебрегнал свободата на преценка на Комисията да определи праговата стойност за техническа и икономическа реализируемост при анализа на алтернативите по член 60, параграф 4, като съответно приложил неправилен критерий за съдебния контрол и се намесил в преценката на Комисията на социалните, икономическите и техническите съображения.

Трето основание: В точки 86, 97 и 98 Общият съд допуснал явна грешка при прилагане на правото по отношение на оспорваното решение на Комисията, първо, тъй като не отчетел факта, че не са разрешавани видове употреба, при които свойствата на оловния пигмент като технически качества не са необходими, и второ, тъй като описал условията в оспорваното решение на Комисията по начин, показващ че условието относно анализа на алтернативите по член 60, параграф 4 не е било изпълнено.

Четвърто основание: В основата на точка 2 от диспозитива, където Общият съд разпорежда правните последици от оспорваното решение на Комисията да не бъдат запазени, стои явна грешка при прилагане на правото, допусната в точка 112 от решението на Общия съд.

Преюдициално запитване от Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 21 май 2019 г. — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Дело C-394/19)

(2019/C 246/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподатели: PN, QO, RP, SQ, TR

Ответник: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Преюдициален въпрос

Трябва ли установените в решение *Francovich*, в решение *Brasserie du pêcheur* и в Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ принципи на пълна ефикасност на общностните норми и на защитата им да се тълкуват в смисъл, че когато чужденец е лишен от право на пребиваване без предварителна преценка на пропорционалността поради неправилно транспониране в националното право, съответната държава членка е длъжна да поеме в рамките на системата си за социално подпомагане разходите за основните немедицински нужди на това лице до момента на произнасянето по въпроса за неговото пребиваване в съответствие с правото на Съюза?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Tribunal d'instance de Nice (Франция), постъпило на 22 май 2019 г. — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Дело C-395/19)

(2019/C 246/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance de Nice

Страни в главното производство

Ищци: VT, WU

Отговорник: easyJet Airline Co. Ltd

Преюдициални въпроси

- 1) По приложимостта на член 3, параграф 2, буква а) в случаите на закъснение
 - а) С оглед на факта, че правото на обезщетение в случай на отказан достъп на борда или отмяна на полет, предвидено в член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 от 11 февруари 2004 г. ⁽¹⁾, е разширено от съдебната практика и спрямо закъснението на полет (Съд на Европейския съюз (четвърти състав), решение от 19 ноември 2009 г., Sturgeon, C-402/07 и C-432/07), изричното условие, във връзка с явяването на пътника на гишетото за регистрация, предвидено в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 от 11 февруари 2004 г., което се прилага единствено в случай на отказан достъп на борда, приложимо ли е и в контекста на обезщетение, поискано от пътник, който е претърпял закъснение на полет, а не му е отказан достъп на борда?
 - б) При утвърдителен отговор на въпрос 1) а), трябва ли в този случай предвиденият в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 срок най-късно 45 минути преди обявления час на излитане да се тълкува като най-късно четиридесет и пет минути преди обявления на информационните табла на летището или съобщен на пътниците нов час на излитане на закъснелия полет?
- 2) Относно тежестта на доказване на „явяването на пътника на гишетото за регистрация“:

При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква а), т.е. в случай на прилагане на член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004, към обезщетение, поискано от пътник, който е претърпял закъснение на полет:

С оглед на технологичните промени, които вече позволяват електронното издаване на бордни карти без хартиен носител, липсата на каквото и да е отбелязване на час и дата на бордните карти на хартиен носител, съответната липса на каквото и да било задължение за физическо явяване на гише за регистрация и обстоятелството, че единствено въздушните превозвачи разполагат с цялата информация във връзка с регистрацията на пътниците до приключване на действията по регистрацията, предварителни условия, които потребителят трябва да докаже, за да може да иска да се приложи Регламент (ЕО) № 261/2004 ли са предвидените в член 3, параграф 2, буква а) от Регламента условия или са основание за освобождаване на авиокомпанията, даващо ѝ възможност да представи регистъра на пътниците, за да докаже, че потребителят не се е явил, „както е предвидено и в час, посочен предварително и в писмен вид (включително по електронен път) от въздушния превозвач, туроператора или упълномощен пътнически агент, или, ако не е посочен час — не по-късно от 45 минути преди обявления час на излитане“, посочено в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 от 11 февруари 2004 г.?

При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква а), т.е. в случай на прилагане на член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 към обезщетение, поискано от пътник, който е претърпял закъснение на полет:

С оглед на технологичните промени, които вече позволяват електронното издаване на бордни карти без хартиен носител, липсата на каквото и да е отбелязване на час и дата на бордните карти на хартиен носител, съответната липса на каквото и да било задължение за физическо явяване на гише за регистрация и обстоятелството, че единствено въздушните превозвачи разполагат с цялата информация във връзка с регистрацията на пътниците до приключване на действията по регистрацията, изцяло на пътника, който има качеството на ищец в съдебното производство, ли е възложена доказателствената тежест за ефективното му представяне „както е предвидено и в час, посочен предварително и в писмен вид (включително по електронен път) от въздушния превозвач, туроператора или упълномощен пътнически агент или, ако не е посочен час — не по-късно от 45 минути преди обявления час на излитане“ посочено в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 от 11 февруари 2004 г.?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 24 май 2019 г. — Европейска комисия/Република Словения

(Дело C-413/19)

(2019/C 246/16)

*Език на производството: словенски***Страни***Жалбоподател:* Европейска комисия (представители: M. Kocjan, K. Talabér-Ritz)*Ответник:* Република Словения**Искания на жалбоподателя**

Комисията иска от Съда:

- да установи, че като е ограничила задължението за доказване на енергийните характеристики само по отношение на сградите, които са собственост или се ползват от публичната администрация, Република Словения не е изпълнила задълженията си съгласно член 13, параграф 2 от Директивата за енергийните характеристики на сградите ⁽¹⁾;
- да осъди Република Словения да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 13, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС държавите членки трябва да въведат задължение, съгласно което в сградите, за които е издаден сертификат за енергийните характеристики съгласно член 12, параграф 1 и в които полезната разгъната застроена площ от над 500 m² обичайно се посещава от граждани, сертификатът за енергийни характеристики трябва да бъде изложен на видно място от посетителите. Тъй като Република Словения е въвела такова задължение само по отношение на сградите, които са собственост на публични органи или се ползват от тях, Комисията решава да сезира Съда.

⁽¹⁾ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 2010 г., стр. 13).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 23 май 2019 г. — Recylex и др./Комисия

(Дело T-222/17) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар за рециклиране на оловно-киселинни автомобилни акумулатори — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Съгласуване на покупните цени — Глоби — Точка 26 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. — Точка 37 от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите — Правомошье за пълен съдебен контрол)

(2019/C 246/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Recylex SA (Париж, Франция), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Брюксел, Белгия), Harz-Metall GmbH (Гослар, Германия) (представители: M. Wellinger, S. Reinart и K. Bongs, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: I. Rogalski, J. Szczodrowski и F. van Schaik)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите с Решение C(2017) 900 окончателен на Комисията от 8 февруари 2017 година относно производство по член 101 ДФЕС (дело AT.40018 — Рециклиране на автомобилни акумулатори)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA и Harz-Metall GmbH да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 195, 19.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 23 май 2019 г. — KPN/Комисия(Дело T-370/17) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Нидерландски пазар на телевизионни и телекомуникационни услуги — Напълно оперативно съвместно предприятие — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар и Споразумението за ЕИП — Ангажиренти — Съответен пазар — Вертикални последици — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране)

(2019/C 246/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: KPN BV (Хага, Нидерландия) (представители: P. van Ginneken и G. Béquet, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski и F. van Schaik)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: VodafoneZiggo Group Holding BV (Амстердам, Нидерландия), Vodafone Group plc (Newbury, Обединено кралство), Liberty Global Europe Holding BV (Амстердам) (представители: W. Knibbeler, E. Raedts и A. Pliego Selie, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2016) 5165 окончателен на Комисията от 3 август 2016 г. за обявяване за съвместима с общия пазар и Споразумението за ЕИП на концентрацията с цел придобиване от Vodafone Group и Liberty Global Europe Holding на съвместен контрол върху напълно оперативно съвместно предприятие (преписка COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) KPN BV понася направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия, VodafoneZiggo Group Holding BV, Vodafone Group plc и Liberty Global Europe Holding BV.

⁽¹⁾ ОВ C 249, 31.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 15 май 2019 г. — Novartis Europharm/Комисия(Дело T-269/15) ⁽¹⁾

(Лекарствени продукти за хуманна употреба — Разрешение за пускане на пазара на лекарствения продукт „Vantobra-tobramycine“ — Оттегляне на обжалвания акт — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 246/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis Europharm Ltd (Камберли, Обединено кралство) (представител: C. Schoonderbeek, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: M. Šimerdová, A. Sipos и K. Mifsud-Bonnici)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Pari Pharma GmbH (Щарнберг, Германия) (представители: M. Epping и W. Rehmann, avocats)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение C(2015) 1977 окончателен на Комисията от 18 март 2015 година за предоставяне на разрешение за търговия за лекарствения продукт за хуманна употреба „Vantobra-tobramycine“ по Регламент № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващата жалба.
- 2) Осъжда Novartis Europharm Ltd да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Осъжда Pari Pharma GmbH да понесе направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 279, 24.8.2015 г.

Определение на Общия съд от 17 май 2019 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия(Дело T-764/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Германия в полза на летище Франкфурт Хан — Решение, с което помощите се обявяват за частично съвместими с вътрешния пазар — Решение, с което се констатира липсата на държавна помощ — Непряка помощ — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2019/C 246/20)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG (Кьолн, Германия) (представител: A. Martin-Ehlers, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche, K. Herrmann и D. Recchia)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Land Rheinland-Pfalz (Германия) (представител: C. Koenig, professeur)

Предмет

Жалба на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/788 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия, относно условията за финансирането на летище Франкфурт Хан, въведени в периода 2009—2011 г. (ОВ L 134, 2016 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Deutsche Lufthansa AG понася направените от него съдебни разходи и тези на Европейската комисия и на Land Rheinland-Pfalz.

⁽¹⁾ ОВ C 68, 22.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 22 май 2019 г. — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy)(Дело T-161/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „CMS Italy“ — По-ранни международни фигуративни марки, изобразяващи скачаща на ляво котка — Относителни основания за отказ — Репутация на по-ранните марки — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Доказване на репутацията — Предходни решения на EUIPO, в които се установява репутацията на по-ранните марки — Вземане предвид на тези решения — Задължение за мотивиране — Принцип на добра администрация)

(2019/C 246/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представител: P. González-Bueno Catalán de Osón, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Алонтe, Италия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2016 г. (преписка R 229/2015-2), постановено в производство по възражение със страни Puma и Costruzione Macchine Speciali (CMS)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 29 януари 2016 г. (преписка R 229/2015-2).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи, както и разходите на Puma SE.

⁽¹⁾ ОВ C 222, 20.6.2016 г.

Определение на Общия съд от 15 май 2019 г. — Metrans/Комисия и INEA(Дело T-262/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Решение на Комисията за отпускане на финансиране на предложенията за транспортни проекти по Механизма за свързване на Европа (МСЕ) „Мултимодален контейнерен терминал Paskov, фаза III“ и „Интермодален терминал Mělník, фази 2 и 3“ — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2019/C 246/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Metrans a.s. (Прага, Чешка република) (представител: A. Schwarz, адвокат)

Ответници: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux и J. Samnadda), Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (представители: I. Ramallo и D. Silhol, подпомагани от A. Durog, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение за изпълнение C(2016) 5047 окончателен на Комисията от 5 август 2016 година за съставяне на списък с предложенията, избрани да получат финансова помощ от Европейския съюз в областта на Механизма за свързване на Европа (МСЕ) — Транспортен сектор, подадени в рамките на отправените на 5 ноември 2015 г. покани за представяне на предложения въз основа на Многогодишната работна програма, в частта относно две предложения, озаглавени „Мултимодален контейнерен терминал Paskov, фаза III“ и „Интермодален терминал Mělník, фази 2 и 3“, от една страна, и, от друга страна, за отмяна на двете споразумения за отпускане на безвъзмездна помощ във връзка с посочените две предложения, сключени от INEA.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Metrans a.s. да понесе, наред с направените от него съдебни разходи, и тези на Европейската комисия и на Изпълнителната агенция за иновации и мрежи (INEA).

⁽¹⁾ ОВ C 239, 24.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — Czarnecki/Парламент(Дело T-230/18) ⁽¹⁾

(Институционално право — Член на Европейския парламент — Изказване срещу друг член на Парламента — Предсрочно прекратяване на мандата и функциите на заместник-председател на Парламента — Право на защита — Злоупотреба с власт — Равно третиране)

(2019/C 246/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ryszard Czarnecki (Варшава, Полша) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Отговорник: Европейски парламент (представители: N. Görlitz, S. Seyg и S. Alonso de León)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Парламента от 7 февруари 2018 г., с което се прекратява предсрочно мандатът на заместник-председател на Парламента, възложен на жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Ryszard Czarnecki да заплати съдебните разходи, включително тези по обезпечителното производство.

(¹) ОВ C 231, 2.7.2018 г.

Определение на Общия съд от 23 май 2019 г. — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity)

(Дело T-609/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Заявка за словна марка на Европейския съюз „d:ternity“ — По-ранна словна марка „iTernity“ — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност преди подаването на жалбата — Отпадане на действието на обжалваното решение — Липса на правен интерес — Отчасти недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2019/C 246/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fujifilm Recording Media GmbH (Клеве, Германия) (представители: R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger et C. Gehweiler, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: iTernity GmbH (Фрайбург, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 юли 2018 г. (преписка R 2324/2017-4) във връзка с производство за обявяване на недействителност между iTernity и Fujifilm Recording Media.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 445, 10.12.2018 г.

Определение на Общия съд от 20 май 2019 г. — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(Дело T-685/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 246/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Apple Inc. (Купертино, Калифорния, Съединени щати) (представители: J. Olsen и P. Andreottola, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (Па Юлп, Белгия) (представител: G. Glas, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 30 август 2018 г. (преписка R 476/2018-5), постановено в производство по възражение със страни Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL и Apple Inc.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуването на жалбата.
- 2) Осъжда всяко едно от дружествата Apple Inc. и Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL да заплати направените от него съдебни разходи и половината от съдебните разходи на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ C 25, 21.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 20 май 2019 г. — Phrenos и др./Комисия(Дело T-715/18) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Планиране, подготовка, популяризиране и осъществяване на мероприятията „Европейски дни на развитието“ — Отхвърляне на офертата на един оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Отмяна на процедурата за възлагане на обществени поръчки — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 246/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Phrenos SPRL (Мон-сюр-Маршиен, Белгия), Akkanto, (Ватермел-Боафор, Белгия), Operational Management Solutions (Шомон-Жисту, Белгия) (представители: R. Jafferli и R. van Melsen, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Aresu, J. Estrada de Solà и A. Katsimerou)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение на Комисията от 27 ноември 2018 г., с което се отхвърля офертата, подадена от образуван от жалбоподателите консорциум в рамките на обществена поръчка EuropeAid/139729/DH/SER/BE относно планирането, подготовката, популяризирането и осъществяването на мероприятията „Европейски дни на развитието“ за съответната генерална дирекция „Международно сътрудничество и развитие“ и възлагането на тази поръчка на друг оферент

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи, включително тези по обезпечителното производство, с изключение на разходите във връзка с молбата за встъпване на Romilio Blumt Srl в обезпечителното производство.
- 3) Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, Комисията и Romilio Blumt понасят направените от тях съдебни разходи във връзка с молбата за встъпване на Romilio Blumt в обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 72, 25.2.2019 г.

Определение на Общия съд от 7 юни 2019 г. — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest)(Дело T-719/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Telemarkfest“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 246/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Telemark plus eV (Алтгусрид, Германия) (представител: S. Schenk, адвокат)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и M. Fischer)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 септември 2018 г. (преписка R 346/2018-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Telemarkfest“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно неоснователна.
- 2) Осъжда Telemark plus eV да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 44, 4.2.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 8 май 2019 г. — AlpaSuri/Комисия

(Дело T-254/19 R)

(Обезпечително производство — Внос на Алпака — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2019/C 246/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Винсен, Германия) (представител: U. Schrömbges, адвокат)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: B. Eggers и B. Hofstötter)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки, подадена на основание членове 278 и 279 ДФЕС, за разрешаване на вноса от Канада на Алпака (животно) на територията на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разходи.

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Assi/Съвет**(Дело T-256/19)**

(2019/C 246/29)

*Език на производството: английски***Страни****Жалбоподател:** Bashar Assi (Дамаск, Сирия) (представител: L. Cloquet, lawyer)**Ответник:** Съвет на Европейския съюз**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 от 21 януари 2019 година ⁽¹⁾ в частта, в която се отнася до него;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 от 21 януари 2019 година ⁽²⁾ в частта, в която се отнася до него, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът допуснал явна грешка в преценката на фактите, когато приел, че жалбоподателят поддържа сирийския режим и се облагодетелства от него, при положение, че това твърдение било напълно неоснователно.
2. Второ основание: изведено от нарушение на общия принцип на пропорционалност и от факта, че мерките, приети с обжалваните актове, произвеждали такива последици, че самите мерки трябвало да се считат за непропорционални. Икономическите последици от санкциите, наложени на жалбоподателя, били пагубни и непропорционални на целите, които обжалваните актове би трябвало да преследват.
3. Трето основание: непропорционално нарушение на правото на собственост и на правото на упражняване на стопанска дейност, като се има предвид, че като нарушавали Първия допълнителен протокол от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи спорните мерки възпрепятствали жалбоподателя да ползва мирно имуществото си и икономическата си свобода.
4. Четвърто основание: злоупотреба с власт. Обжалваните актове били приети за постигане на цели, различни от посочените в тях, а именно, по неизвестни за него причини били насочени към самия жалбоподател, вместо към режима, така че били приети при условията на злоупотреба с власт.
5. Пето основание: неизпълнение на задължението за мотивиране, предвидено в член 296, параграф 2 от ДФЕС. Всъщност мотивите за спорните актове били чисто формални и по всяка вероятност ответникът не ги бил обмислил.
6. Шесто основание: нарушение на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес. Жалбоподателят така и не бил изслушан преди да му бъдат наложени спорните ограничителни мерки и така не могъл да упражни надлежно правото си на защита, в това число правото си на справедлив съдебен процес, гарантирано по-специално в член 6, параграф 3 от Европейската конвенция за правата на човека и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 18I, 2019 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 18I, 2019 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 1 май 2019 г. — Arbuzov/Съвет

(Цело T-289/19)

(2019/C 246/30)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Sergej Arbuzov (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 от 4 март 2019 година на Съвета за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, доколкото Решението и Регламентът се отнасят до жалбоподателя, и
- да обяви, че Съветът на Европейския съюз следва да понесе собствените си съдебни разноски и да плати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на добра администрация.

Жалбоподателят твърди в подкрепа на жалбата си, *inter alia*, че Съветът на Европейския съюз не е приложил дължимата грижа и внимание при приемането на отмени Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 г., след като преди приемането му не е разгледал доводите на жалбоподателя и посочените от него доказателства в подкрепа на становището му, а се е основал основно на кратко резюме, изготвено от службата на главния прокурор на Украйна и не е изискал никаква допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второ основание: нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди в това отношение, че приетите срещу него ограничителни мерки са непропорционални, надхвърлят необходимото и представляват нарушение на международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Pšonka/Съвет

(Дело T-291/19)

(2019/C 246/31)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Viktor Pavlovič Pšonka (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 от 4 март 2019 година на Съвета за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, доколкото Решението и Регламентът се отнасят до жалбоподателя, и
- да обяви, че Съветът на Европейския съюз следва да понесе собствените си съдебни разноски и да плати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на добра администрация.

Жалбоподателят твърди в подкрепа на жалбата си, *inter alia*, че Съветът на Европейския съюз не е приложил дължимата грижа и внимание при приемането на обжалваното решение, след като преди приемането му не е разгледал доводите на жалбоподателя и посочените от него доказателства в подкрепа на становището му, а се е основал основно на кратко резюме, изготвено от службата на главния прокурор на Украйна и не е изискал никаква допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второ основание: нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди в това отношение, че приетите срещу него ограничителни мерки са непропорционални, надхвърлят необходимото и представляват нарушение на международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

3. Трето основание: нарушение на основните права на жалбоподателя, гарантирани от Конвенцията за защита на човешките права и основните свободи.

Жалбоподателят твърди в това отношение, че с приемането на ограничителните мерки са нарушени правото му на справедлив съдебен процес и презумпцията за невинност, както и правото му на частна собственост.

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Pšonka/Съвет

(Дело T-292/19)

(2019/C 246/32)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Artem Viktorovič Pšonka (Краматорск, Украйна) (представител: M. Mleziva, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 от 4 март 2019 година на Съвета за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, доколкото Решението и Регламентът се отнасят до жалбоподателя, и
- да обяви, че Съветът на Европейския съюз следва да понесе собствените си съдебни разноски и да плати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на добра администрация.

Жалбоподателят твърди в подкрепа на жалбата си, *inter alia*, че Съветът на Европейския съюз не е приложил дължимата грижа и внимание при приемането на обжалваното решение, след като преди приемането му не е разгледал доводите на жалбоподателя и посочените от него доказателства в подкрепа на становището му, а се е основал основно на кратко резюме, изготвено от службата на главния прокурор на Украйна и не е изискал никаква допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второ основание: нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди в това отношение, че приетите срещу него ограничителни мерки са непропорционални, надхвърлят необходимото и представляват нарушение на международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

3. Трето основание: нарушение на основните права на жалбоподателя, гарантирани от Конвенцията за защита на човешките права и основните свободи.

Жалбоподателят твърди в това отношение, че с приемането на ограничителните мерки са нарушени правото му на справедлив съдебен процес и презумпцията за невинност, както и правото му на частна собственост.

Жалба, подадена на 14 май 2019 г. — PNB Банка и др./ЕЦБ**(Дело T-301/19)**

(2019/C 246/33)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: PNB Banka AS (Рига, Латвия), CR (*), CT (*) (представители: O. Behrends и M. Kirchner, lawyers) -

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 1 март 2019 г. за класификация на PNB Banka като значимо лице;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват десет основания в подкрепа на жалбата.

1. Според първото основание ЕЦБ неправилно е приела, че член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм ⁽¹⁾ предвижда решение за класификация.
 - Жалбоподателите твърдят, че с член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм единствено се разрешава на ЕЦП да реши да упражни всички съответни правомощия на национален компетентен орган. Член 39, параграф 5, второ изречение от Рамковия регламент за единния надзорен механизъм ⁽²⁾ не може да промени характера на решението, прието на основание член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм. Ако Съдът приеме, че член 39, параграф 5, второ изречение от Рамковия регламент за единния надзорен механизъм променя характера на това решение, жалбоподателите повдигат възражение за незаконосъобразност на посочения член 39, параграф 5, второ изречение.
2. Според второто основание ЕЦБ е постановила решението си въз основа на неправилна преценка на условията и целите на член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм и, *inter alia*, не е взела предвид изключителния характер на прието решение на основание тази разпоредба.
3. Според третото основание ЕЦБ не е разгледала и оценила внимателно и безкористно всички релевантни за конкретния случай обстоятелства, за да определи необходимостта от решение на основание член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм.
4. Според четвъртото основание ЕЦБ е допуснала няколко съществени процесуални нарушения.

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

5. Според петото основание ЕЦБ не е упражнила своята свобода на преценка съгласно член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за единния надзорен механизъм.
6. Според шестото основание ЕЦБ е нарушила принципа на пропорционалност.
7. Според седмото основание ЕЦБ е нарушила принципа *nemo auditor*.
8. Според осмото основание ЕЦБ е нарушила принципа на равно третиране.
9. Според деветото основание ЕЦБ е нарушила принципите на оправдани правни очаквания и правна сигурност.
— Жалбоподателите твърдят, че решението е неясно и поради това създава правна несигурност и противоречи на оправданите правни очаквания на PNB Banka, основани на нейното предходно взаимодействие с ЕЦБ и Комисията за финансови и капиталови пазари.
10. Според десетото основание ЕЦБ е нарушила член 19 от Регламента за единния надзорен механизъм и съображение 75 от неговия преамбюл и е допуснала *détournement de pouvoir*.

(¹) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

(²) Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 20 май 2019 г. — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)

(Дело T-309/19)

(2019/C 246/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Сингапур, Сингапур) (представител: С. Mateu, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tipiak (Сент-Енян дьо Гран Лийо, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sadia“ в черен и бял цвят — заявка за регистрация № 12 084 356

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 март 2019 г. по преписка R 1834/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Tіpiak да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на общите принципи на ЕС на добра администрация и на равно третиране,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 20 май 2019 г. — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tіpiak (SADIA)

(Дело T-310/19)

(2019/C 246/35)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Сингапур, Сингапур) (представител: C. Mateu, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tіpiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „SADIA“ — Заявка за регистрация № 12 084 273

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 март 2019 г. по преписка R 1857/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение
- да осъди Tіriak да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на общите принципи на Съюза на добра администрация и на равно третиране,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 май 2019 г. — Taghani/Комисия

(Дело T-313/19)

(2019/C 246/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jamal Taghani (Брюксел, Белгия) (представители: A. Champetier и S. Rodrigues, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме, че настоящата жалба е допустима и основателна,
- да отмени обжалваните решения,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноси.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата, с която се иска, първо, отмяна на Решение на ЕПСО от 23 юли 2018 г. за отхвърляне на предявеното искане за обезщетение относно участието му в конкурса EPSO/AST/111/10 и второ, ако е необходимо, решение от 14 февруари 2019 г., с което е отхвърлена жалбата му по административен ред, жалбоподателят сочи две основания.

1. Първото основание е нарушение на член 340, втора алинея ДФЕС и явни грешки в преценката при направената от ответника преценка на трите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза.
2. Второто основание е нарушение на принципа на добра администрация, на задължението за полагане на грижа и на произтичащото от него задължение за мотивиране, тъй като в обжалваните решения ответникът не взема становище по изложението в жалбата по административен ред относно две условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза, а именно наличието на и причинно следствена връзка.

Жалба, подадена на 22 май 2019 г. — ВТ/Комисия

(Дело T-315/19)

(2019/C 246/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ВТ (представител: J.-N. Louis, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 20 юли 2018 г. за отказ да предостави наследствена пенсия на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноси.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание — незаконосъобразност на условието за петгодишна продължителност на брака, определено в член 20 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, тъй като, първо, то създава произволна дискриминация между активно заетите длъжностни лица и длъжностните лица, на които е признато право на пенсиониране. Второ, жалбоподателят счита, че макар критерият за минимална продължителност от една година да е подходящ за борбата с измамите с бракове, петгодишната минимална продължителност от своя страна е произволна, неподходяща и несправедлива. Трето, такова условие може да лиши несправедливо от наследствена пенсия съпругата на починало длъжностно лице, която все пак е обвързана от план за съвместен живот.
 2. Второ основание — нарушение на член 1 г от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.
-

Жалба, подадена на 23 май 2019 г. – Thunus и др./ЕИБ**(Дело T-318/19)**

(2019/C 246/38)

Език на производството: френски

Страни*Жалбоподатели:* Vincent Thunus (Контерн, Люксембург) и 7 други жалбоподатели (представител: L. Levi, адвокат)*Ответник:* Европейска инвестиционна банка**Искания**

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна, включително съдържащото се в нея възражение за незаконосъобразност,
- вследствие на това,
- да отмени решението, което се съдържа в извлеченията от платежната ведомост на жалбоподателите за февруари 2019 г. и което фиксира годишната корекция на основната заплата за 2019 г. на 0,8 %, като съответно се отменят сходните решения, които се съдържат в последващите извлечения от платежната ведомост,
- следователно да осъди ответника
- да заплати като обезщетение за имуществените вреди i) остатъка от заплата, съответстващ на прилагането на годишната корекция за 2019 г., тоест увеличение от 1,2 % за периода 1 януари 2019 г.—31 декември 2019 г.; ii) остатъка от заплата, съответстващ на резултата от прилагането на годишната корекция от 0,8 % за 2019 г. към размера на заплатите, които ще се изплащат, считано от януари 2019 г.; iii) лихви за забава върху дължимите остатъци от заплатите до пълното изплащане на дължимите суми, като приложимият лихвен процент трябва да се изчисли въз основа на приложимия през съответния период определен от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране процент, увеличен с три пункта,
- евентуално — ако не бъдат представени доброволно — да разпреди на ответника като процесуално-организационно действие да предостави следните документи:
- решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 юли 2017 г. (CA/505/17),
- доклада на подкомитета по възнагражденията на Съвета на директорите от декември 2018 г.,

- решението на Съвета на директорите от 11 декември 2018 г. (приложение 3 към PV/19/01),
 - решението на Управителния комитет от 30 януари 2019 г. (MC-018-ADM-20190130),
 - бележката на дирекцията за персонала от 18 януари 2019 г. (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS),
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват, от една страна, две основания по отношение на решението на Съвета на директорите от 18 юли 2017 г., и от друга страна, четири основания по отношение на решенията на Управителния комитет от декември 2018 г. и от януари 2019 г.

По отношение на решението на Съвета на директорите от 18 юли 2017 г.:

1. Първо основание — нарушение на принципа на правна сигурност.
2. Второ основание — нарушение на оправданите правни очаквания и на придобитите права.

По отношение на решенията на Управителния комитет от декември 2018 г. и от януари 2019 г.:

1. Първо основание — липса на компетентност на автора на обжалвания акт и нарушение на член 18 от Процедурния правилник.
2. Второ основание — нарушение на процесуалните гаранции по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Трето основание — нарушение на правото на консултиране на Колегията.
4. Четвърто основание — нарушение на принципа на пропорционалност.

Що се отнася до искането за обезщетение, жалбоподателите претендират за плащане на дължимата разлика във възнаграждението, тоест 1,2 % от 1 януари 2019 г. (включително отражението на това увеличение върху различните парични добавки), ведно с лихви за забава.

Жалба, подадена на 27 май 2019 г. — BV/Комисия

(Дело T-320/19)

(2019/C 246/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BV (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 17 септември 2018 г., с което не са му възстановени лихвите, натрупани върху капиталовата стойност на неговите прехвърлени пенсионни права,
- при всяко положение да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липса на правна основа и липса на мотиви на обжалваното решение.
2. Второто основание е нарушение на член 7, параграф 6 от приетите от Комисията общи разпоредби за прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника.
3. Третото основание е неоснователно обогатяване на Съюза поради разпределянето за бюджета на Европейския съюз на сумата, приспадната за ревалоризация на капитала.

Жалба, подадена на 27 май 2019 г. — El-Qaddafi/Съвет

(Дело T-322/19)

(2019/C 246/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Маскат, Оман) (представител: S. Bafadhel, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2017/497/ОВППС на Съвета от 21 март 2017 година за изменение на Решение 2015/1333/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия, доколкото името на жалбоподателката е запазено в списъка в приложения I и III към Решение 2015/1333/ОВППС на Съвета от 31 юли 2015 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия,

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 2017/489 на Съвета от 21 март 2017 година за прилагане на член 21, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2016/44 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия, доколкото името на жалбоподателката е запазено в списъка в приложение II към Регламент (ЕС) 2016/44 на Съвета от 18 януари 2016 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия, и
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски на жалбоподателката във връзка с производствата пред Общия съд и в съответствие с правилата на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Съветът на Европейския съюз не е действал своевременно що се отнася до нотифицирането на обжалваните мерки по отношение на жалбоподателката. Това представлява нарушение на съществено процесуално изискване във връзка с ефективната съдебна защита, което е причинило вреда на жалбоподателката.
2. Второ основание: решението на Съвета да включи отново името на жалбоподателката в списъците се основава на идентични съображения на тези във връзка с отменени преди това ограничителни мерки с решение на Общия съд от 28 март 2017 г. по дело T-681/14, в нарушение на принципите на *res judicata* и на правната сигурност, както и на правото на ефективно правно средство за защита.
3. Трето основание: обжалваните актове не сочат законово основание за запазването на името на жалбоподателката в списъците въпреки фундаменталните промени на обстоятелствата в Либия. Съветът не е изложил индивидуални, специфични и конкретни съображения за обжалваните мерки, които не са подкрепени от никакви доказателства.
4. Четвърто основание: обжалваните мерки нарушават основните права на жалбоподателката, включително правото на здраве, на семеен живот, на собственост и правото на ефективна защита, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 28 май 2019 г. — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Дело T-325/19)

(2019/C 246/41)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Arrigo Cipriani (Венеция, Италия) (представители: S. Bergia и G. Sironi, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hotel Cipriani Srl (Венеция, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словния елемент „ARRIGO CIPRIANI“ — Заявка за регистрация № 14 063 838

Производство пред EUIPO: Производство по възражение

Обжалвано решение: Решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 март 2019 г. по преписка R 406/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението на Hotel Cipriani s.r.l. или да върне преписката на EUIPO, за да се произнесе в съответствие с решението по настоящото дело,
- да присъди на Arrigo Cipriani всички разноски за настоящото производство, включително направените в предишните фази пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 10, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията.

Жалба, подадена на 29 май 2019 г. — „Scorify“/EUIPO — Scor (SCORIFY)

(Дело T-328/19)

(2019/C 246/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: „Scorify“ UAB (Вилнюс, Литва) (представител: V. Viešūnaitė, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Scor SE (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз в червен, бял и тъмносин цвят „SCORIFY“ — заявка за регистрация № 16 214 521

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 март 2019 г. по преписка R 1639/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разгледа внимателно първоначалните искания на жалбоподателя и основанията на жалбата му и да измени решението на апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, като постанови, че жалбата на жалбоподателя пред апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост е била основателна и следователно възражението е трябвало да бъде отхвърлено,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, направени от жалбоподателя по смисъла на членове 134, 139, 140 и 190 от Процедурния правилник на Общия съд.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 31 май 2019 г. — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(Дело T-329/19)

(2019/C 246/43)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: 12seasons GmbH (Берлин, Германия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Роан, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „BE EDGY BERLIN“ — марка на Европейския съюз № 15 981 921

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 19 март 2019 г. по преписка R 1522/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Pierre Balmain/EUIPO (Изображение на лъвска глава, обкръжена с пръстени, образуващи верига)

(Дело T-331/19)

(2019/C 246/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Pierre Balmain SAS (Париж, Франция) (представител: J. Iglesias Monravá, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на лъвска глава, обкръжена с пръстени, образуващи верига) — заявка за регистрация № 17 515 099

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 март 2019 г. по преписка R 1223/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

- да разреши регистрацията на марка на Европейския съюз № 17 515 099 за отхвърлените стоки от класове 14 и 26,
- да осъди страната, която оспори тази жалба, да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и на член 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Pierre Balmain/EUIPO (Изображение на глава на лъв, обградена с пръстени, образуващи верига)

(Дело T-332/19)

(2019/C 246/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Pierre Balmain SAS (Париж, Франция) (представител: J. Iglesias Monravá, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на глава на лъв, обградена с пръстени, образуващи верига) — Заявка за регистрация № 17 515 115

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 март 2019 г. по преписка R 1224/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да допусне регистрирането на марката на Европейския съюз № 17 515 115 за отхвърлените стоки в класовете 14 и 26;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 30 май 2019 г. — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(Дело T-333/19)

(2019/C 246/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Christos Ntolas (Вупертал, Германия) (представител: C. Renger, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: General Nutrition Investment Co. (Уилмингтън, Делауеър, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES“ — заявка за регистрация № 13 116 678

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 11 март 2019 г. по преписка R 1343/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 юни 2019 г. — Cantieri del Mediterraneo/Комисия

(Дело T-335/19)

(2019/C 246/47)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Cantieri del Mediterraneo SpA (Неапол, Италия) (представители: F. Munari и L. Calzolari, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

— Жалбоподателят иска отмяна на член 1 от обжалваното решение на основание член 263 и сл. ДФЕС.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решение на Комисията от 20 септември 2018 г. C(2018)6037 окончателен относно държавна помощ SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN), въведено в изпълнение от Италия в полза на Autorità portuale di Napoli (Пристанищни власти, Неапол) и на Cantieri del Mediterraneo S.p.A. (CAMED) (наричано по-нататък „решението“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква девет основания.

1. Нарушение на членове 41, 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на принципите на добре администрация, равнопоставеност, недопускане на дискриминация, както и принципа на състезателно производство и порок поради липса на мотиви и нарушение на член 296 ДФЕС.

— В това отношение се посочва, че решението е прието чрез производство, в което не са били гарантирани правата на защита на CAMED, което не е било изслушано в заседанието обратно на подателя на жалбата до Комисията; и, че

— решението е прието вследствие на производство, при което не е гарантирана равнопоставеност между подателя на първоначалната жалба и получателя на предполагаемата помощ („равенство на процесуалните възможности“).

2. Нарушение на принципите на добра администрация, правна сигурност и съдебна защита поради незаконосъобразна отмяна на прекратяването през 2006 г. на процедурата във връзка със същата мярка, квалифицирана в решението като помощ след повече от 10 години.

— В това отношение се посочва, че в решението е трябвало да се обяви за незаконосъобразна отмяната на решението за прекратяване от 2006 г. относно същата държавна мярка и е трябвало да се приеме, че това прекратяване е пречка за установяването на характера на помощта и несъвместимостта, и, че

- решението трябвало да установи, че решението за прекратяване предполага установяване от страна на Комисията на законосъобразността на проверяваната мярка и следователно това е пречка Комисията да приеме второ решение, съдържащо различна квалификация по същия въпрос след изтичане на повече от 10 години.
3. Нарушение на член 107 ДФЕС поради неправилно тълкуване на понятието за държавна помощ, доколкото в решението *Autorità Portuale di Napoli* („APN“) е квалифицирано като предприятие.
- В това отношение се посочва, че в решението е следвало да се изключи характерът на „предприятие“ на APN поради определената функция със Закон № 84/1994 на всички пристанищни органи като публични органи, представляващи държавата на италианските пристанища, на които са възложени задачи по регулирането и управлението на всички публични имоти — изключителна държавна собственост единствено в обществен интерес, че
 - решението трябвало да изключи възможността APN да осъществява „икономическа дейност“, тъй като Закон № 84/1994 не допуска органът за предлага имоти или услуги на пазар, който в действителност не съществува; и
 - решението трябвало да признае данъчния характер на таксата за ползване на публичен имот в италианския правен ред и нейната предопределеност със закон.
4. Нарушение на член 345 ДФЕС, на членове 3, 7 и 121 ДФЕС, на множество принципи на правото на ЕС (равнопоставеност), както и злоупотреба с власт.
- В това отношение се посочва, че решението трябвало да установи, че възможността за извършване на поддръжка е част от правото на собственост и, че Договорът защитава правото на държавите членки да запазят публичната собственост върху имоти и инфраструктури (включително) пристанищни и да гарантира на всички правоимащи лица възможност да се ползват от приходите от тях; че
 - решението не може да прилага една и съща правна уредба относно поддръжка на пристанищните инфраструктури или таксите за ползване на пристанищни площи по „хоризонтален“ и нерационален начин към случаи, които са несъвместими помежду си: значителните разлики, които характеризират моделите на пристанищно управление в Съюза са пречка да се третира по еднакъв начин изграждането на нови инфраструктури изключителна частна собственост и поддръжката на публични имоти изключителна собственост на държава членка, която ги управлява чрез публичната администрация. Подобна постановка противоречи на принципа на равнопоставеност; и
 - решението не може да преследва хармонизацията на различни организационни модели на пристанищата на Съюза посредством безразлично и ирационално прилагане на член 107 ДФЕС.
5. Нарушение на член 107 ДФЕС поради неправилно тълкуване на понятието за предимство.
- В това отношение се посочва, че решението трябвало да установи, че мярката не създава облекчения за задължения на APN или на CAMED, тъй като нито едно предприятие обичайно не поема (най-малкото изцяло) задълженията по ремонта на недвижимите имоти, на които не е (и не може да стане) собственик, тъй като в Италия публичните имоти (във всички италиански пристанища) са изключителна държавна собственост; и

- решението трябвало да установи, че публичните инфраструктури, възложени на CAMED вследствие на публична, прозрачна и конкурентна процедура, последвана от ангажмента на APN да ремонтира въпросните публични имоти. В проведената процедура за възлагането на посочените имоти на CAMED възможността да получат имотите е била предложена на всички потенциално заинтересовани субекти; провеждането на публична процедура гарантира спазването на критерия за пазарен оператор, като изключва всякакво предимство за предприятието — изпълнителят.
6. Нарушение на член 107 ДФЕС, на принципа на добра администрация, на правото на защита на CAMED и липса на мотиви поради неправилно тълкуване на селективността.
- В това отношение се посочва, че решението не може да квалифицира като помощ „ad hoc“ и не може да не проведе т.нар. „тест за селективност“ по отношение на мерките с общ обхват; и
 - решението трябвало да изключи селективността на мярката по отношение на APN, тъй като всички останали пристанищни органи са се ползвали с идентично публично финансиране за поддръжка на всички публични инфраструктури, попадащи в териториалната им сфера на компетентност; и
 - решението трябвало да изключи селективността на мярката по отношение на CAMED, тъй като всички предприятия, осъществяващи дейност на италианско пристанище (не само в Неапол и не само в областта на корабостроенето) са подчинени на една и съща правна уредба и следователно плащат същата такса за ползване като CAMED за инфраструктури, които са изградени или ремонтирани с публични средства.
7. Нарушение на член 3 ДЕС и член 7 ДФЕС. Нарушение на членове 116 и 117 ДФЕС. Злоупотреба с власт. Липса на компетентност по отношение на претенцията на Комисията, д която оспорва данъчния характер и размера на таксите за ползване на публични имоти.
- В това отношение се посочва, че решението не може да оспори на основание член 107 ДФЕС размера на таксата за ползване на публични имоти, определен от италианската държава по отношение на предприятията концесионери и твърдяното несъответствие с пазарната стойност, като се има предвид, че в италианския правен ред таксата за ползване е такса с размер, определен от закона, не се договаря от отделните концесионери на публични имоти, а данъчните режими са от изключителната компетентност на държавите членки.
8. Нарушение на член 107 ДФЕС поради липса на нарушаване на конкуренцията и ощетяване на търговията. Липса на мотиви.
- В това отношение се посочва, че решението не може да предполага наличието на двете изисквания, които са различни помежду си и са кумулативни; и
 - решението трябвало да изключи наличието на изискванията, тъй като APN не действа на нито един пазар и няма конкуренти, а CAMED не е извлякло полза от дадена мярка, който е само една от безбройните мерки по изпълнение на общ план, обхващащ всички предприятия, осъществяващи дейност на всяко италианско пристанище (включително Неапол) не само в сектора на корабостроенето.
9. Нарушение на член 107, параграфи 2 и 3 ДФЕС.
- В това отношение се посочва, че решението трябвало да приложи член 107, параграф 2 ДФЕС, тъй като поддръжката е била за възстановяване на щетите, причинени от бомбардировки по време на Втората световна война и земетресението от 1980 г.; и
 - решението трябвало да приложи член 107, параграф 3, букви а) и в) ДФЕС, тъй като (i) пристанище Неапол се намира в необлагодетелстван район и (ii) публичното финансиране на пристанищните инфраструктури е в обществен интерес, още повече като се има предвид, че сумата на финансирането е по-малка от праговете на уведомяване, предвидени в Общия регламент за групово освобождаване.

Жалба, подадена на 7 юни 2019 г. — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(Дело T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Conlance GmbH (Аугсбург, Германия) (представител: А. Науп, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: LG Electronics, Inc. (Сеул, Южна Корея)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: регистрация на словна марка на Съюза „SONANCE“ — заявка за регистрация 14 589 907

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 април 2019 г. по преписка R 1085/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по споровете на EUIPO от 15 май 2018 г. по преписка № В 2 660 572 „Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.“,
- да уважи възражението по преписка № В 2 660 572 „Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.“ по отношение на всички оспорени стоки,
- да отхвърли заявката за регистрация на марка на Съюза „SONANCE“, преписка № UM 14 589 907,
- да осъди EUIPO да плати разноските по производството, включително направените в хода на обжалването по административен ред.

Ако в подкрепа на ответника встъпи друга страна:

- да осъди встъпилата страна да плати разноските по производството, включително направените в хода на обжалването по административен ред.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Определение на Общия съд от 6 юни 2019 г. — JPMorgan Chase и др./Комисия**(Дело T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 341, 24.9.2018 г.

Определение на Общия съд от 22 май 2019 г. — Bizbike и Hartmobile/Комисия**(Дело T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Език на производството: английски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 341, 24.9.2018 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG